

Ngắm Mân Côi Đêm Thứ Năm Tuần Thánh

(xem Mathêu 26:36-56)

1- "Linh hồn Thầy buồn đến chết được: Các con hãy ở lại đây canh thức với Thầy" (Mathêu 26:38)

Trong 12 môn đệ tông đồ được Chúa dẫn vào Vườn Cây Dầu ở dưới chân đồi sau Bữa Tiệc Ly ở Căn Thượng Lầu trên đồi cao, Chúa nói chung với các vị rằng: "*Các con hãy ở lại đây, Thầy đi cầu nguyện ở đằng kia.*" (Mathêu 26:36). Thế nhưng, ngay sau đó, Người đã chọn riêng 3 môn đệ thân tín nhất của Người là "*Phê-rô và hai người con ông Dê-bê-đê đi theo Người*" tiến vào sâu hơn trong Vườn Cây Dầu, để các vị có thể gần gũi với Người hơn bao giờ hết và hơn ai hết. Vì bấy giờ "*Người bắt đầu cảm thấy buồn rầu xao xuyến*" (Mathêu 26:37), tuy nhiên, không phải vì Người cần các vị an ủi Người cho bằng cần các vị cùng Người chịu khổ nạn vì phần rỗi của các linh hồn cần đến LTXC hơn ai hết qua mọi thời đại.

Xin Thánh Mẫu Thương Xót Maria là người môn đệ ưu tú nhất của Chúa Kitô Con Mẹ, Mẹ đã cảm thông với nỗi buồn đến chết được của Con Mẹ hơn ai hết, xin giúp cho chúng con, thành phần đã được LTXC cứu chuộc và kêu gọi làm TĐCTT của Người trong thời điểm thế giới cần đến LTXC biết bao như hiện nay, biết "*bù đắp trong thân xác của mình những gì còn thiếu trong cuộc khổ nạn của Chúa Kitô đã phải chịu vì thân mình Người là Giáo Hội*" (Colose 1:24). Amen

2- "Linh hồn Thầy buồn đến chết được: Lay Cha, nếu có thể được thì xin cho Con khỏi phải uống chén này. Nhưng xin đừng theo ý con, một xin theo ý Cha mà thôi." (Mathêu 26:39)

Cuộc Khổ Nạn vô cùng khủng khiếp của Chúa Giêsu Kitô, Con Thiên Chúa làm người thật sự bắt đầu từ Vườn Cây Dầu trong Đêm Thứ Năm Tuần Thánh, khi Người không thể đè nén được tất cả những gì là nhức nhối nhất trong lòng của Người bấy giờ, đến độ "*mồ hôi của Người đã toát ra như máu nhỏ xuống đất*" (Luca 22:44), đến độ đã phải cần đến các môn đệ đồng hành với Người, và thậm chí đã phải van nài Cha của Người tha cho Người khỏi phải uống cạn những gì vô cùng cay đắng nghiệt ngã. Vì chén đắng kinh hoàng khủng khiếp này chính là ở chỗ sẽ có một số linh hồn bị hư đi đời đời, bất chấp công ơn cứu chuộc vô cùng nhục nhã đớn đau của chính Con Thiên Chúa uy nghi cao cả, và ngược lại chính công ơn cứu chuộc của Người bị họ ruồng bỏ còn trở nên án phạt đời đời cho họ nữa.

Xin Thánh Mẫu Thương Xót Maria là người môn đệ ưu tú nhất của Chúa Kitô Con Mẹ, Mẹ đã đứng kề bên Thánh Giá Con Mẹ để cùng Con uống cạn chén đắng theo ý muốn tối cao của Cha trên trời, xin giúp cho TĐCTT chúng con cũng biết hoàn toàn tin tưởng tin thác vào LTXC ở mọi nơi, trong mọi lúc và hết mọi sự, nhất là đang khi chúng con thực sự chỉ biết sống vì Chúa và cho tha nhân, chúng con vẫn cần phải trở thành "*cành nho đã hoa sinh trái lại càng bị cắt tỉa đi cho càng sinh trái hơn*" (Gioan 15:2). Amen

3- "Linh hồn Thầy buồn đến chết được: Các con không thể canh thức nổi với Thầy một giờ hay sao?..." (Mathêu 26:40)

Mang tâm trạng vô cùng đớn đau nhức nhối vì công ơn cứu chuộc vô giá của mình cũng không thể nào cứu được một số linh hồn cho khỏi bị hư đi đời đời, bởi họ không chịu chấp nhận LTXC vô biên bất tận đối với họ, Chúa Giêsu rất cần đến sự cộng tác tích cực của các tâm hồn thân tín của Người, được Người tuyển chọn để làm phương tiện cứu độ cho các linh hồn cần đến LTXC hơn. Nhưng lần trở lại nào với 3 môn đệ thân tín nhất của mình, Người cũng chỉ thấy các vị "*không thể thức được với Thầy một giờ*", thậm chí Người đã phải thống thiết than lên: "*Lúc này mà các con còn*

ngủ được sao? Nay, đã đến giờ Con Người bị nộp vào tay những kẻ tội lỗi rồi đấy. Nay, đứng dậy mau, chúng ta hãy đi nào! Kia kẻ nộp Thầy đã tới nơi rồi!" (Mathêu 26:45-46).

Xin Thánh Mẫu Thương Xót Maria là người môn đệ ưu tú nhất của Chúa Kitô Con Mẹ, Mẹ đã luôn biết "*lưu giữ những sự ấy mà suy niệm trong lòng*" (Luca 2:19,51), nghĩa là lúc nào Mẹ cũng biết "*canh thức và cầu nguyện, để khỏi lâm vào cơn cám dỗ*" (Mathêu 26:41), xin giúp cho TĐCTT chúng con biết như Mẹ luôn ở kề bên Thánh Giá Chúa, bằng cử chỉ "*đứng thẳng và ngẩng đầu lên*" (Luca 21:28), luôn tin tưởng và gắn bó với Người, nhất là khi LTXC tỏ mình ra cho chúng con vào những lúc chúng con trải qua gian nan thử thách trong đời. Amen

4- "Linh hồn Thầy buồn đến chết được: Nay con, con đến đây làm gì thì cứ làm đi!" (Mathêu 26:50)

Nỗi buồn đến chết được của Chúa Giêsu trong Vườn Cây Dầu vào Đêm Thứ Năm Tuần Thánh chắc chắn bao gồm cả người môn đệ Giuđa Íchca, người môn đệ mà khi vừa thấy bóng dáng sắp xuất hiện của con người khốn nạn ấy, Người đã báo ngay cho 3 môn đệ thân tín nhất đang mê ngủ của mình bấy giờ rằng: "*Kia kẻ nộp Thầy đã tới nơi rồi!*" (Mathêu 26:46). Thật vậy, "*kẻ nộp Người đã cho họ một dấu hiệu, hẳn dặn rằng: 'Tôi hôn ai thì chính là người đó. Các anh bắt lấy!' Ngay lúc đó, Giu-đa tiến lại gần Đức Giê-su mà nói: 'Ráp-bi, xin chào Thầy!', rồi hôn Người*" (Mathêu 26:48-49). Tuy nhiên, Chúa Giêsu vẫn thương xót người môn đệ thật vô phúc này của Người, bằng một lời nhắc nhở cuối cùng: "*Này con, con đến đây làm gì thì cứ làm đi!*" (Mathêu 26:50).

Xin Thánh Mẫu Thương Xót Maria là người môn đệ ưu tú nhất của Chúa Kitô Con Mẹ, khi đứng kề bên Thánh Giá Con Mẹ, Mẹ đã hiệp thông với Con trong hết mọi sự, đã cùng Con Mẹ chuyển cầu cùng Chúa Cha "*xin tha cho họ vì họ lầm không biết việc họ làm*" (Luca 23: 34), gìn giữ TĐCTT chúng con cho khỏi sa chước cám dỗ lợi dụng đạo nghĩa cùng các việc lành phúc đức hay việc tông đồ cho tư lợi của mình, biến Chúa thành phương tiện để đạt đến cứu cánh là bản thân khốn nạn của chúng con. Amen

5- "Linh hồn Thầy buồn đến chết được: Hãy xô quơm vào vò, vì tất cả những ai cầm quơm sẽ chết vì quơm" (Mathêu 26:52)

Nỗi buồn đến chết của Chúa Giêsu trong Vườn Cây Dầu vào Đêm Thứ Năm Tuần Thánh cũng bao gồm cả thành phần môn đệ thân tín nhất của Người, thành phần tỏ ra lạnh lùng lãnh đạm và lơ là với tình yêu thương vô cùng bất tận của Người với họ, bằng một đời sống mê ngủ theo xác thịt, để rồi khi gian nan khốn khó xảy ra thì "*tất cả đều bỏ chạy*", như các tông đồ trong Vườn Cây Dầu sau khi Chúa bị bắt đi (Marco 14:50), thậm chí sau đó còn trắng trợn và phũ phàng chối bỏ chính vị Thầy vô cùng kính mến của mình đến 3 lần, như tông đồ Phêrô (xem Mathêu 26:69-75), một trong 3 môn đệ thân tín nhất của Người, vị lãnh đạo tông đồ đoàn (xem Mathêu 16:18-19), cho dù ngay khi thấy Người sắp bị bắt, người môn đệ hung hăng này "*liền vung tay tuốt quơm ra, chém ngay vào tên đầy tớ của thượng tế, làm nó đứt tai*" (Mathêu 26:51).

Xin Thánh Mẫu Thương Xót Maria là người môn đệ ưu tú nhất của Chúa Kitô Con Mẹ, khi đứng kề bên Thánh Giá Con Mẹ, Mẹ đã không hề hận thù ghen ghét những ai làm khốn Con Mẹ, mà còn cầu nguyện cho họ nữa, xin giúp cho TĐCTT chúng con cho khỏi sa chước cám dỗ là nhân danh Thiên Chúa để sát hại tha nhân, trái lại, biết lấy lành thắng dữ, dám đối diện với sự dữ như LTXC nơi màu nhiệm nhập thể, biết thắng vượt sự dữ như LTXC nơi màu nhiệm tử giá, và thậm chí có thể biến đổi sự dữ như LTXC nơi màu nhiệm phục sinh của Chúa Kitô từ trong kẻ chết. Amen

TÂM SỰ CỦA CHÚA GIÊSU VỀ ĐÊM THỨ NĂM TUẦN THÁNH

Với nữ tu Josepha Menéndez, từ ngày 28-11-1922 đến 31/3/1923 Thứ Sáu Tuần Thánh, và đã được chị viết lại trong cuốn "Tiếng Gọi Tình Yêu – Un Appel à L'Amour" Daminh Maria cao tẩn tình chuyển dịch

Đêm Thứ Năm Tuần Thánh - Vườn Cầu Nguyên: Màn 1

Con hãy hạ mình xuống, hôn đất đi rồi theo Cha..., chúng ta hãy đến DiệtXiMaNi, và chờ gì trái tim con được nhận chìm vào các cảm giác đắng cay và sầu muộn mà Trái Tim Cha đã bị chìm ngập.

Sau khi rao giảng cho các đám rất đông người, đã chữa lành bệnh nhân, đã mở mắt cho người mù, đã phục sinh kẻ chết..., sau khi đã sống ba năm với các tông đồ của Cha, để huấn luyện cho họ và dạy dỗ họ giáo điều của Cha..., cuối cùng, Cha đã dạy cho họ bằng mẫu gương làm sao để yêu thương nhau, để hiến thân cho nhau, và làm sao để phục vụ lẫn nhau; và Cha đã làm điều này bằng cách rửa chân cho họ, và trở nên của nuôi cho họ.

Thời giờ đã điểm cho Con Thiên Chúa làm người, Đấng Cứu Chuộc loài người, đổ Máu của Người ra mà ban sự sống của Người cho thế gian. Và để Cha có thể phó mình cho ý muốn Cha của Cha, Cha liền đi cầu nguyện.

Hỡi những linh hồn được yêu thương dấu ái, hãy đến mà học cùng Mô Phạm của mình một điều cần là, hễ bao giờ bản tính nổi loạn, hãy khiêm tốn phục tùng phó mình cho ý muốn của Thiên Chúa, và lấy hết ý chí để hoàn thành ý muốn của Thiên Chúa trong bất cứ hoàn cảnh nào. Cũng hãy học cùng Người cầu nguyện sốt sắng trước tất cả mọi việc hệ trọng, vì chỉ nhờ cầu nguyện mà linh hồn mới có đủ sức mạnh giữa những khó khăn của cuộc sống. Khi linh hồn cầu nguyện, Thiên Chúa sẽ tỏ mình Người ra, sẽ huấn dụ và soi sáng linh hồn, cho dù linh hồn không cảm thấy tác động của Người.

Cha rút vào Vườn DiệtXiMaNi, tức vào một nơi cô quạnh. Thiên Chúa được tìm thấy ở bên trong, xa khỏi sự phân tâm và ồn ào. Để tìm thấy Người, linh hồn phải bắt mình lặng lẽ trước mọi chi phối mà bản tính tự nhiên thường hay cưỡng lại ân sủng' trước mọi biện luận nội tâm phát sinh từ tự ái và cảm giác. Những điều này liên tục có khuynh hướng dập tắt đi những ơn soi động và cản trở linh hồn trong việc tìm kiếm Chúa ở trong mình....

Hãy tôn thờ ý muốn của Người nơi các con, bất kể là gì..., và hãy tự hạ xứng đáng là một tạo vật trước Đấng Tạo Hoá của mình...

Cha đã tự hiến để thực hiện việc cứu chuộc thế gian là như thế.

Ngay lúc ấy, Cha cảm thấy tất cả những cực hình trong Cuộc Khổ Nạn của Cha bung ra đè nặng trên Cha: những lời nhục mạ và những xỉ vả..., cuộc tra tấn và Triều Thiên Gai, cơn khát..., Thánh Giá... Tất cả những khổ đau này đổ dồn dập trước mắt Cha và đè ép Trái Tim Cha, trong lúc đó và cùng một lúc, Cha thấy tất cả những xúc phạm, tội lỗi và tội ác sẽ xảy ra qua các thế hệ... Cha chẳng những chứng kiến chúng hết tất cả mà còn được đầu tư vào chúng nữa, để dưới sức nặng bất công của chúng, Cha tự nạp mình trước nhan Cha toàn hảo của Cha mà nài xin Người tỏ lòng thương xót.

Từ đó bừng lên trên Cha cơn oán hận của một Thiên Chúa bị xúc phạm đang giận dữ, và để làm nguôi Sự Uy Linh Cao cả của Người, Cha tự hiến mình để bao che cho con người tội lỗi, Cha, Con của Người, làm lắng dịu cơn giận của Người, và làm thoả đáng phép công thẳng của Người. Thế

nhưng, nỗi khổ đau quá nặng, và cuộc sầu thương chết đi được nơi bản tính nhân loại của Cha, phải chịu vì tội lỗi căng thẳng và nặng nề, đến nỗi Cha đã toát mồ hôi máu ra nhỏ xuống đất.

Ồ các tội nhân, các con hành hình Cha như thế đó... Máu này sẽ mang lại ơn cứu độ và sự sống, hay sẽ đổ ra vô ích cho các con đây? Cha làm sao có thể diễn tả được mối sầu muộn của Cha về ý nghĩ là, việc đổ mồ hôi máu này, nỗi đớn đau này, cuộc thương khó này, giòng máu đổ này..., vô dụng đối với rất nhiều các linh hồn.

Hôm nay như thế là đủ rồi, Josefa ơi. Hãy an ủi Trái Tim Cha; ngày mai chúng ta sẽ tiếp tục... Tạm biệt con nghe. Hãy ở gần Cha trong vườn DiệtXiMaNi để Máu Cha có thể làm màu mỡ và kiên cường cho gốc rễ nhỏ mọn của con.

Đêm Thứ Năm Tuần Thánh - Vườn Cầu Nguyên: Màn 2

Nào, bây giờ chúng ta hãy tiếp tục cuộc cầu nguyện của chúng ta trong vườn DiệtXiMaNi.

Hãy lại gần Cha, và khi con thấy Cha chìm ngập trong biển sầu đau, hãy chỗi dậy và **đi với Cha đến với ba môn đệ** mà Cha để ở cách xa Cha bằng khoảng ném một hòn đá.

Cha đã chọn họ để họ có thể chia sẻ cuộc thương khó của Cha, cầu nguyện với Cha và cùng nhau hiến cho Cha đôi chút ủi an... Cha đã cảm thấy gì khi thấy họ ngủ khi? Ôi, cảm xúc cô độc và không một ai chia sẻ nỗi phiền muộn của Cha...

Bao nhiêu lần Trái Tim Cha thường chịu cùng một nỗi đớn đau này..., bao nhiêu lần hy vọng tìm thấy an ủi giữa những linh hồn Cha yêu dấu, thì Trái Tim Cha lại thấy họ mê mết!...

Cha mất công cố gắng đánh thức họ dậy, làm cho họ xa lánh chính mình và những bận rộn của họ, những câu chuyện vô tích sự và vô bổ của họ..., để đáp lại, nếu không bằng lời nói thì bằng hành động, với những giọng điệu quá thường thấy như: "Bây giờ không thể được, con bận rộn quá đi..., mệt mỏi quá đi..., con cần nghỉ ngơi". Thế rồi, nhẹ nhàng thúc giục, Cha nói với linh hồn này: "Đến một chút thôi mà. Đến cầu nguyện với Cha đi con, Cha cần con, đừng sợ hy sinh nghỉ ngơi vì Cha' Cha sẽ là phần thưởng của con". Và cùng một câu trả lời được lặp lại. Hỡi những linh hồn mê man đáng thương, các con không thể canh thức với Cha một giờ hay sao.

Hỡi những linh hồn yêu dấu, từ điều này, các con hãy học biết việc tìm kiếm an ủi nơi các thụ tạo vô ích biết bao. Bao nhiêu lần các con sẽ chỉ nhận được thêm chán chê vì chúng mê ngủ và không đáp lại những gì các con hy vọng hay yêu thích.

Cha trở lại với cuộc cầu nguyện của Cha, và một lần nữa, sắp mặt xuống, Cha tôn thờ Cha Cha và van xin sự trợ giúp của Người... Cha không gọi Người là "Lạy Chúa Trời Con", mà là "Cha của Con ơi". Lúc tôn kính bằng cả tấm lòng đớn đau, mà các con nữa, cũng phải gọi Thiên Chúa là Cha của các con. Hãy nài xin Người sự cứu giúp, hãy giải bày những khổ nạn của các con ra..., những nỗi lo âu sợ hãi của các con, những mong ước đợi trông của các con..., và hãy để cho tiếng kêu khóc của đau thương nhắc cho Người nhớ lại rằng, các con là con của Người. Hãy nói cho Người biết rằng thân xác của các con kiệt lực..., con tim của các con sầu khổ đến nỗi chết được..., linh hồn các con đang cảm thấy đến như toát cả máu ra. Hãy nguyện cầu với lòng tin tưởng của một người con và mong chờ Trái Tim Cha các con làm các con được nhẹ mình. Chính Người sẽ an ủi các con và ban cho các con sức mạnh cần thiết, để chịu đựng hoạn nạn hay đau thương của riêng các con hay của các linh hồn được ủy thác cho các con.

Linh hồn của Cha đã bị nát tan và làm mỗi ngon cho buồn phiền lại còn phải chịu cuộc tử nạn vì bị đập nát bởi sức nặng của tội lỗi loài người, mà đáp lại cho quá nhiều đau thương và yêu thương ấy, Cha chỉ thấy bất trung thất tín và vô ơn bội nghĩa thôi. Máu chảy ra từ thân thể Cha lúc ấy, và Máu mà Cha chẳng bao lâu sau đó đã đổ ra từ vô số các thương tích của Cha, sẽ chẳng có ích gì cho rất nhiều linh hồn..., nhiều linh hồn sẽ hư mất..., còn một số đông linh hồn hơn sẽ lỗi phạm đến Cha..., và một số thật đông linh hồn sẽ như không hề nghe biết đến danh Cha... Cha muốn đổ hết Máu của Cha cho tất cả mọi người, hiến dâng các công nghiệp của Cha cho mỗi một linh hồn... Máu của một Thiên Chúa..., các công nghiệp vô cùng..., lại hoá ra vô ích cho một số lớn như thế sao!

Phải, Cha sẽ đổ Máu Cha cho tất cả, và tất cả sẽ được yêu thương bằng một tình yêu cao cả..., thế nhưng, đối với một số, tình yêu này sẽ thiết tha hơn, thân mật hơn, nồng nàn hơn..., để từ những linh hồn tuyển chọn này, Cha mong thấy họ an ủi và yêu thương nhiều hơn, quảng đại và bỏ mình nhiều hơn..., tóm lại, Cha mong thấy họ có một đáp ứng trọn vẹn hơn đối với lòng nhân hậu yêu thương của Cha.

Than ôi! Vào lúc ấy, Cha thấy biết bao nhiêu người quay lưng bỏ đi..., một số sẽ không lắng nghe tiếng mời gọi của Cha..., một số khác sẽ nghe theo những không đi theo Cha..., một số nữa sẽ đáp lại trong một thời gian, bằng một số lượng quảng đại nào đó đối với tiếng gọi của Trái Tim Cha, nhưng rồi dần dần trở nên kiệt quệ, và một ngày kia sẽ nói với Cha bằng những việc làm của mình rằng: "Con đã làm đủ việc rồi..., con đã chế ngự bản tính tự nhiên..., con không còn là một đứa nhỏ..., quá nhiều thiếu thốn..., quá nhiều ràng buộc không cần thiết nữa..., con không cần phải chịu đựng cảnh gò bó này nữa, v.v..."

Hỡi linh hồn đáng thương! Có phải vì thế mà con bắt đầu đi ngủ?... Chẳng mấy chốc Cha sẽ trở lại, và vì con thiếp ngủ con sẽ không nghe thấy Cha... Cha sẽ ban cho con ơn của Cha, và con sẽ không nhận lấy ơn Cha.... Có hy vọng gì chẳng sau này con sẽ thức dậy? Không phải người ta sợ rằng con sẽ yếu dần vì thiếu lương thực, và không thể thoát khỏi cảnh mất sinh lực của con hay sao?

Hỡi những linh hồn yêu dấu, hãy biết rằng, sự chết đã chộp mất hàng loạt các linh hồn đang khi họ thiếp ngủ ngon lành như thế!... Bằng cách nào và ở nơi đâu họ được đánh thức dậy đây?...

Cha đã thấy tất cả điều này, và cảm thấy nó trong Trái Tim Cha. Cha phải làm gì..., rút lui, xin Cha Cha cứu Cha khỏi cực hình này ư? Trình cho Người biết sự vô bổ nơi hy tế của Cha đối với nhiều linh hồn ư?... Không! một lần nữa, Cha phó mình Cha cho thánh ý của Người, và chấp nhận chén này để uống cho đến những giọt đắng đót nhất.

Ôi các linh hồn mà Cha yêu thương, Cha làm thế để dạy cho các con đừng gục ngã dưới những gánh nặng của các con. Đừng bao giờ kể chúng là vô ích, kể cả khi con không thể ước lượng được kết quả' hãy tuân phục phán đoán của các con, phó mặc cho ý muốn thần linh tự do làm nơi các con bất cứ sự gì.

Ngày mai chúng ta sẽ tiếp tục Josefa nghe' hãy tỉnh táo để Cha có thể thấy con canh thức khi Cha cần đến con.

Đêm Thứ Năm Tuần Thánh - Vườn Cầu Nguyên: Màn 3

Sau khi được Cha sai một thiên thần đến an ủi, thành linh Cha thấy Giuđa, một trong Số Mười Hai đến, cùng với những kẻ đến bắt giữ Cha. Họ mang theo những gậy gộc và đá, xiềng xích và giây thừng để trói buộc Cha. Cha chối dậy đến gần nói với họ: "Quý vị tìm ai?" Bấy giờ Giuđa đặt tay lên vai Cha mà hôn Cha một cái. Ôi, Giuđa, con đang làm gì vậy? Tại sao con mưu phản Cha bằng một cái hôn?

Cha cũng không thể nói với bao nhiêu linh hồn hay sao: "Các con đang làm gì thế?... Cái hôn này nghĩa là gì đây?"

Hỡi linh hồn yêu dấu, con đến để nhận lãnh Cha, cam đoan với Cha về tình thân của con... và con khó lòng rời bỏ Cha, để rồi rất nhiều trường hợp con đã nộp Cha cho các thù địch của Cha! Con biết rất rõ là, ở cuộc tụ tập đó, có những câu chuyện thu hút con đến nỗi làm tổn thương đến Cha, con là người nói câu chuyện này ban sáng rồi ngày mai lại nói nữa..., đó là những lúc con làm mất đi ân sủng quý giá của Cha...

Đây Cha nói đến trường hợp khác. Tại sao con lại đi thực hiện những việc làm ngay thẳng đầy mưu mô như thế? Các con không biết rằng, những việc làm ngay thẳng đầy mưu mô này là những chiếm hữu bất hợp pháp, bất hợp pháp ở tư thế giao tiếp mà ra..., mà có sự làm giàu này hay sao? ... Làm như thế, con đón nhận Cha như Giuđa hôn Cha, vì trong chốc lát, hay một vài giờ là cùng, con sẽ làm hiệu cho các kẻ thù của Cha nhận ra Cha mà đến bắt Cha. Giờ đây, Cha cũng nói với các con là các linh hồn Kitô hữu: các con phản bội Cha bằng sự thân hữu nguy hiểm này, các con ném đá Cha khiến cho kẻ khác cũng bội phản Cha. Tại sao các con làm điều này? Các con là những người biết Cha, thế mà trong rất nhiều trường hợp, các con lại không tìm kiếm tôn vinh trong việc bố thí và đi thờ đi lễ hay sao?... Những hành động có thể lập công lớn này chỉ là chiếc áo khoác ám muội của các con... Ôi, linh hồn mà Cha yêu thương..., tại sao con lại đi làm nô lệ cho đăm mê chứ?...

Này Bạn! bạn đến với gì đây?... Giuđa ơi, con dùng một cái hôn để phản bội Con Người là Thầy và là Chúa của con ư! Người là Đấng yêu thương con và sẵn sàng tha thứ một lần nữa... cho một trong Số Mười Hai của Cha!... môn đệ ngồi cùng bàn với Cha và Cha đã rửa chân cho?...

Cha phải nói thường xuyên như vậy với những linh hồn Cha yêu thương chí thiết bao nhiêu lần đây?

Cha không đòi các con tự thoát, vì Cha biết rằng, điều này không luôn ở trong quyền lực của các con, nhưng điều mà Cha đòi các con là cương quyết chiến đấu chống lại đăm mê của các con... Những thoả mãn mau qua là gì..., nếu không phải là 30 đồng bạc mà Giuđa đã bán Cha, để rồi hắn được những gì? Linh hồn hắn bị hư đi.

Bao nhiêu linh hồn đã bán Cha và sẽ bán Cha bằng một chút thoả mãn mau qua rẻ mạt?... Than ôi, hỡi các linh hồn đáng thương, các con tìm kiếm ai vậy? Nếu không phải là Cha? Giêsu, Đấng các con đã hơn một lần nhận biết và yêu mến...

Hãy lắng nghe các lời của Cha: "Hãy tỉnh thức và cầu nguyện, chống trả những khuynh hướng gian tà của các con, và hãy chế ngự chúng để chúng khỏi phát triển thành những thói tật trầm trọng.

Cỏ ở trong những đồng cỏ phải được cắt hằng năm, và trong một số trường hợp còn phải được cắt từng mùa. Đất đai cần phải được cày sới, bón phân và làm sạch cỏ dại thế nào, cũng vậy, công việc nơi các linh hồn phải được thực hiện và các khuynh hướng xấu phải được sửa chữa. Đừng tưởng rằng một lỗi làm trầm trọng luôn luôn dẫn đến những tội lỗi xấu xa nhất. Những lỗi làm lớn nhất thường lại là hậu quả của việc khinh thường những điều nhỏ mọn: một chút thoả mãn cho phép hưởng, một giây lát yếu đuối để xảy ra, một ưng thuận làm điều được phép nhưng không khổ chế, một thú vui vô tội nhưng ngay lúc bấy giờ không thích hợp... Tất cả những điều này không được cẩn trọng đề phòng, dần dần linh hồn ra mù tối, ơn thánh sút kém, đăm mê phát triển và cuối cùng nó thắng cuộc.

A! Trái Tim của Thiên Chúa yêu thương vô biên buồn khổ vô cùng là chừng nào, khi thấy quá nhiều linh hồn đang mù quáng càng ngày càng tiến đến vực thẳm...

Này Josefa, Cha đã nói cho con biết cách thức mà những người xúc phạm đến Cha cách trầm trọng, trao nộp Cha cho các thù địch của Cha để Cha phải chết, hay chính họ trở nên thù địch của Cha, và các tội của họ chính là những cánh tay hành hình Cha.

Thế nhưng, những sa sút trầm trọng không luôn luôn phải là vấn đề..., có những linh hồn, kể cả những linh hồn rất ưu tú, cũng phạm đến Cha bằng những lầm lỗi quen thuộc của họ, bằng những xu hướng xấu để xảy ra, những dễ chịu cho bản tính buông tuồng, những từ chối nghịch lại đức bác ái..., đức vâng lời..., sự thinh lặng, v.v. Nếu tội lỗi và tệ bạc của các người đời làm Trái Tim Cha đau đớn, thì còn đau đớn đến đâu khi Trái Tim Cha bị những linh hồn Cha yêu thương tha thiết làm khổ... Sở dĩ cái hôn của Giuđa khiến cho Cha thật là đau lòng là bởi vì hắn là một trong Số Mười Hai, người tông đồ mà Cha mong nhận được nhiều tình yêu hơn, nhiều an ủi hơn và nhiều thông cảm hơn!

Ôi, những linh hồn tuyển chọn của Cha, được Cha dành riêng để làm nơi nghỉ ngơi cho Cha, làm vườn thượng ngoạn của Cha, ngoài ra, Cha còn mong ở các con vì yêu mà tha thiết hơn, quan tâm hơn và chú trọng hơn là những linh hồn khác không được gần gũi chặt chẽ với Cha lắm.

Các con có thể là một thứ dầu hàn dính những thương đau của Cha, các con có thể lau lốt dung nhan tàn tạ và bần thiêu của Cha..., các con có thể giúp Cha soi chiếu cho những linh hồn mù quáng trong bóng tối đêm đen đang bắt trời Cha mà đem Cha đi đến chỗ chết.

Đừng để Cha lẻ loi một mình..., hãy tỉnh thức và cầu nguyện với Cha, này kẻ thù đến nơi rồi đó.

Khi quân lính tiến đến bắt Cha, Cha nói với họ: "Chính Tôi đây". Cũng một lời nói như thế, Cha phát ra khi một linh hồn sắp chịu thua chước cám dỗ: "Chính Cha đây". Con đến để phản lại Cha và trao nộp Cha ... Không sao, cứ đến, vì Cha là Cha con, và chỉ cần con ưng thuận thì không phải là con dùng sợi giây tội lỗi trói buộc Cha mà là Cha sẽ dùng sợi giây tình yêu mà trói con lại!

Hãy đến, chính Cha là Đáng yêu thương con, chính Cha là Đáng đã đổ hết Máu mình ra cho con... Cha thương con yếu đuối, Cha mong được mở cánh tay Cha để ghi chặt lấy con trong Tình Yêu âu yếm của Cha!

Hãy đến, người Cha tuyển chọn, hãy đến, linh mục của Cha... Cha là tình thương vô biên..., đừng sợ Cha sẽ trừng phạt các con... Cha sẽ không xua đuổi các con đâu, ngược lại, Cha sẽ mở Trái Tim Cha cho các con, âu yếm yêu thương các con hơn nữa. Tất cả trời cao sẽ hoan hỉ và ngẩn ngơ về vẻ đẹp hồi xuân của các con, và Trái Tim Cha sẽ tìm được nghỉ ngơi trong trái tim của các con.

Than ôi, Cha nản lòng biết bao khi thấy rằng, sau những lời thật là êm ái đó mà vẫn còn một số muốn trói buộc Cha và đem Cha đi đến chỗ chết...

Sau khi trao cho Cha cái hôn của một kẻ tạo phản, Giuđa bỏ khu vườn, và khi nhận thức được tội ác nặng nề của mình thì đâm ra thất vọng. Ai có thể đo lường được nỗi buồn khổ của Cha khi thấy người tông đồ của Cha lao mình xuống hoả ngục!

Đêm Thứ Năm Tuần Thánh – Dinh Caipha: màn 1

Giờ đã điếm, nhường bước cho quân lính, Cha hiện lành nạp mạng như một con chiên trong tay họ. Lập tức, **họ lôi Cha đến nhà của Caipha**, ở đó, họ dồn dập nhục mạ và mỉa mai Cha, rồi một người lính vả vào mặt Cha.

Cái tát đầu tiên..., Josefa ơi, hãy nghe cho kỹ lời Cha đây, con có nghĩ rằng cái tát này còn làm cho Cha đau hơn là những cực hình đòn vọt không? Chắc chắn là thế, và qua cái tát này, Cha đã thấy tội trọng đầu tiên mà nhiều linh hồn vẫn sống trong ơn thánh Cha cho tới lúc phạm trọng tội... Thế rồi, sau tội trọng thứ nhất, còn bao nhiêu tội trọng khác nữa..., và nhiều biết bao con số những linh hồn sẽ theo gương đó mà sa vào cùng một nguy cơ..., có thể cùng một bất hạnh, đó là chết trong khi đang mắc tội trọng...

Ngày mai chúng ta sẽ tiếp tục' trong khi chờ đợi, Josefa ơi, hãy dùng ngày sống của con để đền tạ và cầu cho các linh hồn được nhận ra đâu là con đường nguy hiểm mà họ đang theo.

Nếu con trung thành trong tình yêu của con, Cha chẳng nhẽ sẽ không tiếp tục an ủi con hay sao? Cha đang sửa soạn cho con một chứng cứ khác của tình yêu Cha. Josefa con, hôm qua, con đã nhận được một ít giọt máu của Trái Tim Cha, hôm nay, con sẽ chia sẻ cơn đau của những cái đinh... Cha sẽ lưu lại cho con Thánh Giá của Cha để con được vác cả ngày, cho tình yêu của con an ủi Cha. Cha sẽ nâng đỡ con, vì Cha cũng không ngừng yêu thương con. Con không thấy rằng Cha cho con thấy chứng cứ của lòng Cha âu yếm ư? Cha sẽ tiếp tục làm như vậy cho đến ngày Cha đem con về trời với Cha.

Bây giờ, con hãy tiếp tục viết cho lợi ích của các linh hồn.

Tất cả các môn đệ của Cha đều tẩu thoát; một mình Phêrô bị tính tò mò thúc đẩy, tuy nơm nớp lo sợ, trà trộn vào trong đám lính. Chung quanh Cha tất cả toàn là những người làm chứng gian vu oan cáo vạ, hết điều này đến điều khác, làm cho các quan án bất công càng thêm giận dữ. Họ gọi Cha là một tên mê hoặc quyến rũ, một kẻ tục hoá Ngày Sabát, một tiên tri giả, cả những người đầy tớ và bộ hạ, bị những gian cáo này kích động, cũng la lối dọa nạt Cha.

Bấy giờ các con ở đâu, hỡi các môn đệ và tông đồ của Cha, những chứng nhân của cuộc sống Cha, của giáo huấn Cha giảng dạy và của những phép lạ Cha làm?... Cả mọi người mà Cha có đủ lý do mong được trợ giúp và bao che nữa - không một ai trong họ bảo chữa cho Cha cả. Cha đơn thân độc mã, bị tố cáo phạm những tội ác tày trời nhất, bị lính tráng bủa vây không hơn gì những con sói gầm gừ.

Họ tất cả đều hành hạ Cha; người thì tát vào mặt Cha, kẻ thì nhổ lên Cha, đứa thì chọc què Cha...

Trong khi Cha nạp mình chịu đựng tất cả những tàn tệ như vậy cho lợi ích các linh hồn bị tội lỗi cảm buộc, thì Phêrô là người mà Cha đặt làm Đầu Giáo Hội Cha... Phêrô, người mà ít tiếng trước đó đã thề nguyện cùng Cha chịu cực hình và chịu chết... Phêrô, người có cơ hội để làm chứng cho Cha, đáp lại một câu hỏi đơn giản đầu tiên là chối bỏ..., khi câu hỏi được lặp lại lần nữa, sợ hãi nổi lên quá sức, Phêrô thề rằng không hề biết Cha và chưa từng là môn đệ của Cha...

A! Phêrô ơi, con thề con không biết Thầy của con hả? Con chẳng những thề không biết Thầy, mà để đáp cho câu hỏi thứ ba, con còn phát ra những lời rửa bậy kinh khủng trong việc phủ nhận Thầy...

Ôi, hỡi các môn đồ Cha tuyển chọn..., các con có thể đo lường được nỗi đau của Trái Tim Cha yêu thương khi những người biệt tuyển của Cha chối bỏ Cha chẳng? Khi thế gian nổi dậy chống lại Cha,

khi rất nhiều linh hồn tuôn lên Cha sự dễ dãi, bạc đãi, tìm cách sát hại Cha, bấy giờ quay lại với những người của mình, Cha không gặp được gì khác ngoài sự cô độc và bị bỏ rơi... Trái Tim Cha sầu khổ chừng nào, đắng cay biết mấy!

Như với Phêrô, Cha nói với các con: "Các con đã quên mất rồi sao những chúng có yêu thương mà Cha đã tỏ cho các con..., những ràng buộc thắt kết các con lại với Cha..., những hứa hẹn trung thành và bảo vệ Cha dù có chết đi nữa mà các con thường lập đi lập lại cùng Cha?"

Nếu các con yếu đuối và sợ hãi, chùn bước trước con mắt thế gian, thì hãy đến xin Cha sức mạnh để tự thắng mình. Đừng tin vào bản thân, mà hãy tin tưởng đến với Cha, vì Cha sẽ nâng đỡ các con.

Các con là tất cả những người sống ở thế gian giữa những nguy khốn và các dịp tội, hãy canh chừng sự hiểm nghèo, vì nếu Phêrô đứng cầm chống lại không chiều theo sự tò mò hư ảo thì Phêrô có bị sa ngã hay không?

Tất cả các con là những người lao công nơi cánh đồng mùa màng của Cha hay nơi vườn nho của Cha, nếu một lúc nào đó, các con cảm thấy mình bị thu hút làm việc bởi nguyên hứng thú phạm nhân thì hãy thoát ly đi. Nhưng nếu đức vâng lời, lòng nhiệt thành cho vinh quang Cha và ích lợi các linh hồn, áp đặt một phận sự lên các con thì đừng có sợ! Cha sẽ bảo vệ các con, và các con sẽ thắng được nguy hiểm cách vẻ vang.

Trong khi các quân lính đưa Cha đến ngục thất, Cha thấy Phêrô trong đám đông và Cha nhìn Phêrô..., quay lại, thấy Cha, tức thì Phêrô tức tưởi khóc lóc tội lỗi của mình...

Cha cũng nhìn các linh hồn làm lỗi như thế - thế nhưng họ?... Họ có nhìn lại Cha hay không?... Các cặp mắt của chúng ta có gặp nhau hay không?... Than ôi, bao nhiêu lần Cha nhìn vào vô tường..., linh hồn đó có nhìn Cha đâu, vì hấn mù loà! Cha nhẹ nhàng thúc giục hấn, nhưng hấn không nhúc nhích gì cả... Cha gọi tên tội nhân, nhưng họ không phản ứng... Cha gửi đến thử thách để đánh thức họ dậy mà họ cứ ù lì...

Hỡi các linh hồn yêu dấu, các con sẽ có lúc trở nên những con thú vô tri thức, nếu mắt các con không biết hướng thiên. Hãy ngẩng đầu các con lên, gắn chặt mắt về quê hương chân thật của mình là nơi đang chờ đón các con. Hãy tìm kiếm Thiên Chúa của các con. Các con sẽ thấy rằng Người đáp lại cái nhìn tha thiết nhất của các con, và trong ánh mắt của Người là an bình và sự sống.

Đêm Thứ Năm Tuần Thánh – Dinh Caipha: màn 2

Hãy chiêm ngưỡng Cha trong ngục tù Cha ở hầu như cả đêm. Quân lính đến với những lời bất xứng, nhục mạ Cha, trêu ngươi Cha, chửi rủa Cha, đập vào mặt Cha và toàn thân Cha.

Chọc phá một nghĩ một hồn lâu, họ bỏ Cha bị trói buộc một mình ở một chỗ tối tăm tanh thối, ngồi trên một cục đá, mình mẩy nhức nhối lạnh lẽo co quắp.

Hãy so sánh ngục tù với Nhà Tạm..., nhất là với các tấm lòng lãnh nhận Cha.

Trong ngục tù, Cha trải qua chỉ một phần đêm..., nhưng trong Nhà Tạm, biết bao nhiêu ngày, bao nhiêu đêm?

Trong ngục tù, Cha bị các quân lính là thù địch của Cha nhục mạ và hành hạ. Trong Nhà Tạm, những người gọi Cha là Cha của họ lại đối xử với Cha như vậy thường xuyên nhất, thế nhưng, cách đối xử của con cái khác xa biết mấy!...

Trong ngục tù, Cha chịu đựng lạnh lẽo, mất ngủ, đói khát, đớn đau, ô nhục, lẻ loi, cô quạnh. Và ở đó, Cha thấy trước mắt tâm trí của Cha tất cả những Nhà Tạm, trải qua các thế hệ, Cha sẽ không có một tổ ấm yêu thương...! những con tim băng giá cứng cõi và lạnh căm, như những cục đá trên sàn ngục, để dành cho xác thân thương tích tê bại của Cha.

Biết bao nhiêu lần, Cha phải chờ đợi cách này cách nọ cho được những linh hồn khác đến viếng thăm Cha trong Bí Tích Thánh và đón nhận Cha vào lòng họ..., biết bao nhiêu đêm qua đi Cha mong mỏi họ đến với Cha..., nhưng họ quan tâm hơn đến công ăn việc làm, hay chẳng quan tâm đến gì cả, hoặc quan tâm lo cho sức khỏe của họ..., mà không đến!

Biết bao nhiêu lần Cha chịu đói các linh hồn..., đói lòng trung thành của họ..., đói lòng quảng đại của họ..., mà họ có làm cho cơn đói quặn bụng này của Cha được no thỏa, bằng một thắng mình nhỏ nhỏ, hay bằng một tí hăm mình chẳng?... Mà họ có an ủi Cha trong cơn sầu khổ bằng sự dịu dàng và thương cảm của họ chẳng?... Một đôi lúc gặp trực trặc, họ có chịu đựng đớn đau..., ruồng rẫy..., khinh khi..., chống đối..., phiền muộn trong linh hồn hay gia đình..., họ có đến với Cha mà thưa cùng Cha: "Con xin dâng lên Cha điều này để an ủi nỗi buồn sầu của Cha, để chia sẻ nỗi quạnh hiu của Cha". Ôi! nếu họ liên kết với Cha như thế, họ sẽ đối đầu với những khó khăn cách bình an dường nào, họ sẽ chiến thắng hào hùng biết bao, và họ sẽ làm cho Trái Tim Cha hãnh diện biết mấy!

Trong ngục tù, Cha xấu hổ làm sao trước những lời mạ lị của những người vây quanh Cha..., và nỗi nản lòng của Cha càng tăng thêm khi nghĩ đến những lời lẽ như thế, một ngày kia, sẽ văng ra từ môi miệng của những người Cha yêu thương.

Những tạt vả và phỉ nhổ đổ xuống trên Cha, bởi những bàn tay lính tráng dơ bẩn, gợn lên trong tâm trí Cha những người đón nhận Cha nhiều lần vào cõi lòng như nhớp tội lỗi bất hối của họ, lại tuôn xuống trên Cha những tạt vả bằng tội lỗi theo thói quen và cố tình của họ.

Và trong ngục tù, khi quân lính xô đẩy Cha và để Cha bị trói buộc ngã xuống đất không cựa quậy ngóc đầu lên được, thì tâm trí Cha hiện lên rất nhiều người trọng thỏa mãn giây lát hơn Cha, sẽ chông chất lên Cha những xiềng xích bội bạc, sẽ đẩy lui Cha khiến Cha lại ngã xuống, rồi bỏ mặc thân Cha.

Ôi các con là những người tận hiến cho Cha, hãy sát gấn lại với vị Hôn Phu của linh hồn các con trong ngục tù của Người. Hãy gắn chặt mắt các con vào Người trong đêm đau đớn ấy, và hãy nhìn xem cơn sầu đau này lại tái diễn trong đơn côi, nơi vô số các nhà tạm và trong lạnh lùng nơi nhiều cõi lòng.

Nếu các con muốn chứng tỏ nỗi cảm thương của mình, thì hãy mở lòng các con ra để Cha tìm thấy trong đó một ngục tù...

Ở đó, Cha được những giây xích tình yêu trói buộc..., được mặc lấy những chăm chút yêu thương... Cơn đói của Cha được lòng quảng đại của các con làm cho no thỏa. Cơn khát của Cha được lòng nhiệt thành của các con làm cho giải dịu... Hãy an ủi Cha trong cơn sầu đau của Cha, bằng cách bền bỉ liên kết với Cha, và hãy lau lột nỗi hổ thẹn của Cha, bằng ý hướng tinh khiết và ngay thẳng của các con.

Nếu các con muốn Cha lấy các con làm nơi nghỉ ngơi của Cha, hãy sửa soạn bằng những tác động từ mình..., hãy làm chủ trí tưởng tượng và dẹp yên cảnh nhốn nháo của đam mê các con..., để rồi, trong tĩnh lặng của linh hồn các con, các con sẽ nghe thấy tiếng Cha nói thỏ thẻ trong các con: Hôm nay đây các con là chốn nghỉ ngơi của Cha, nhưng đời sau vô cùng Cha sẽ là nơi an nghỉ cho các con... Bằng tình yêu luyện ái, các con che dấu Cha trong ngục tù của cõi lòng các con. Cha sẽ là

phần thưởng vĩ đại cả thể cho các con, và các con sẽ không bao giờ hối hận, vì đã hy sinh cho Cha trong cuộc đời của các con!

Chúng ta hãy ngừng ở đây đi Josefa, và hôm nay con hãy để cho Cha sống trong ngục tù của linh hồn con. Hãy giữ cho ngục tù này thật tĩnh lặng, để con có thể nghe thấy những lời của Cha, và đáp lại những ước vọng mà Cha ủy thác cho con.

Đêm Thứ Năm Tuần Thánh – Dinh Caipha: màn 3

Sau khi đã trải qua một phần lớn đêm hôm ấy trong ngục tù ảm thấp, tối tăm và bẩn thỉu..., sau khi đã bị quân lính nhục mạ và bạc đãi, bị các tội hầu tòng tò mò để ý xem Cha giờ trò trống gì, xỉ vả và chàm chọc..., khi thân xác của Cha đã bị tận kiệt bởi rất nhiều cuộc hành hình..., hãy lắng nghe, Josefa ơi, những ước vọng bùng cháy của Trái Tim Cha:

Điều làm Cha tràn đầy yêu thương và mong chịu khổ hơn nữa, đó là ý nghĩ sẽ có rất nhiều linh hồn theo bước chân Cha.

Cha thấy họ trung thành bắt chước Cha và học cùng Trái Tim Cha, chẳng những để chấp nhận khổ đau và khinh chê cách kiên nhẫn và an vui, mà còn để tuôn tràn tình yêu của họ ra cho những kẻ bắt bớ họ.

Giống như Cha, họ sẽ lên đến cao điểm trong việc dâng mình hy sinh cho những người bạc đãi họ.

Cha thấy họ, được ân sủng tăng sức, đáp lại tiếng gọi thần linh, trở nên tu sĩ, giam mình trong vắng lặng, lấy tình yêu trói buộc mình, bỏ hết mọi sự họ lưu luyến, chịu đựng can trường những phản loạn của bản tính tự nhiên, sẵn lòng chấp nhận những hiểu lầm, khinh khi, chửi bới, lên án đời sống của họ như một điều khờ dại... và, qua tất cả những sự này, họ giữ lòng họ kết hợp mật thiết với Thiên Chúa và với Chúa họ.

Bởi thế, giữa những lắng nhục và bạc đãi, ý nghĩ này đã làm bùng lên nơi Cha một ước vọng nóng cháy muốn làm mọi sự theo ý muốn thần linh. Do đó, dù cô tràn đầy đớn đau, song liên kết chặt chẽ với ý muốn của Cha Cha, Cha hiến mình để đền bù vinh hiển của Ngài bị ô danh.

Các linh hồn tu sĩ ơi, các con là những linh hồn sống trong tù ngục do Tình Yêu chọn lựa, thường bị cho là vô dụng, và trước mắt thế gian còn nguy hại là đàng khác, đừng sợ hãi' trong nỗi đơn độc của các con và trong những lúc căng thẳng, hãy mặc cho thế gian hăm dọa các con..., chỉ cần gắn bó trái tim các con chặt chẽ hơn với Thiên Chúa, đối tượng duy nhất của lòng các con luyến ái, và làm hết sức có thể để đền bù tội lỗi và xúc phạm của loài người.